

1914-11-16

SENDER

Kristian Zahrtmann

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 140 nr. 17

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Tuus Skovgaard.

Konrad Skovgaard
16. 11 1914

Mine kære Ulemme til Eder, min Tak for
dit Brev, for den utvirkelig smukke Mindetale.
Og over Sørensen, min Tak for den gode Fiske
af Malmen. Jeg var saa uanselig glad over
Ederes Brev, ved jeg ikke for snart naar hede om
et lignende. Tobaksrig skal jeg snart forske
for, og jeg tror ogsaa springe Frøken Henriques
Aensindning over. Jeg gaar ikke ud mere, saa
jeg naar de at jeg mine Venner til mig. Fra
Vejde har jeg et laust kort, lidt rødt Brev.
Det er vel som hos mig dioskaster den tages
af skind. Kan vel en Brev give mig en
God Thorvaldsens Museum angaa, saa kan
det Sketue gøre mig forældelig om. I sin
Tid arbejdede jeg med Sørensen hos Melldahl
Fiskelens Bissen etc., og fik de mest kære
Lise Sørensen. Det var i Slutningen af 80'erne og
højt senere. Da det bestemtes, at Christy skulde
de genopføres, troede jeg det skulde kunne gøres
for at Byen forvandlede alle Marmorer dertil og
at Giben igen bragte dem ind i de gamle Mar-

morspladsen. Meldede os ganske uventet at al-
tids med, da han store erinde: hvad vil du,
Jeg er elken Thorvaldsen som j. Og Vilhelms
Risen med sin milde Sam for Livet ender
er ikke duved E. Hvad saa er de unge Piller
hugger at leve af. Han fortæller altid hvor
muskuligt det var at hugge, men vilde aldrig
ikke mistede sig fra hvad Thorvaldsens Havn
tatte og hvor fattig Danmarks Kunst gjorde, naar
for Allerhyppigste hode den forringedes. Og mit
Argument, at Slottets iestruende Dekoration kun-
de gøres for en Million mindre, naar den
i hove Sal blot anbragtes en Statue havde
ingen Vægt. En Aften talte j med Thorvalds for-
giveness domme, men heller ikke han var med for
den Sag.

Saa var j for gammel og kvorsonet nok, saa
tog Frølich og Niels fat, vilde kaste sig med,
men duede os ikke mere. Derimod har en
af mine Elver, Sofus Tanneberg og Tanneberg,
taget fat paa Gang og med den rolige og
hensynsfulde Energi, der er ham saa egen, stræmte

hvor han ene arbejder for Sagen og kan
troos Hogen sætte al Egoismen fuldstæn-
digh tilside. Kan jeg ogsaa med mine
Besøgers nogle enkelte Forbudsord ind-
gaa. Mig synes, at han kunde i velge
ind blænde sig. Jeg var jo tro at det
er vanskeligt at være en Thorvaldsen
og det er muligt, at j. tager noget fejl
i min Vurdering af hans vældige Evner.
Du forsvær j. ikke mere en Klats som
j. har gjort, men gennem hele mit Liv
har han slakt som den beføjede
herkjenner og j. har læst meget af ham.

Du skriver, at Værkerne ikke er godt
indrettede til at se hans Statuer i. Det
kan godt være, du har Ret, men mon de
alligevel dyt Færd i Rummet ikke er
den allerførste Hindring i Lysets Spil
Jeg har en stor Fjende til Hinderet
som Arkitekt at j. ikke er over at

Komme mig for stærke Anker med ham.
Syner at Mennesket både i et Anlæg, i
et Gode og i et Jøde høres til de aller-
bedste Ting vi har i Arkitekter. Naar, i tænke
det jo godt fra 56 udspre i sine forskellige
stærke Farver, som i en del maanedes aendelende
ens hører den ikke kunde den. Jeg vilde Tro,
at naars det var det Levede, vilde Gids den
stor, som nu Marmorstatuerne staa og som Væ-
ggen ikke var en godt arbejde, at som vilde
den igen komme noget af det episke de
som vi nu har fjernet blot fra den som de kun-
ge kunde som Trost at Lev af.

Den synes vel nok, at i en for overvældende
og det er vist ogsaa overflødig at komme
op paa denne Kæphest som i en bedre og
med mere virkelig Enthusiasme da vi cykle
i 84. Nu steller Livet sig mere afslappet og
sig har lært at alt det Gode, i den gang varke
de for Kunstens og Laendet, at man, eller ialfald
i man give Afkald. Man ønskede dygtige og
nu saes blot Kiv, Kig og Minner over Land
mere end Europaen.

Eders hengivne Kristian Tachnauer

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 146 Nr. 17